

Egyesületi találkozó

Budapest 2017. február 11.

Furman Attila szubjektív írása

Minden alkalommal, amikor jön egyesületünk találkozásának időpontja, vele érkezik az izgalom is. Hisz mint az egyik szervező, a fejemben végigfutnak a gondolatok. Hogy ezek mik is? Hát az olyanok, mint a: „Mennyien leszünk?“, „Sikeres lesz-e mindenkinek?“, „Lesznek-e új emberek?“. A létszámra biztatóan hathat Facebook csoportunk, amelyben a mostani találkozó előtt már 299 tag volt. Hisz minden új jelentkező egy-egy potenciális börséző is.

Idei első találkozásunkon szerencsére ismételten szép számban megjelentek a gyűjtők és érdeklődők, köztük több eddig itt nem látott arc. Egy ilyen alkalom és az itt végrehajtott beszélgetések során derül ki, hogy sokan vannak, akik érdeklődnek és idejük egy részét a gyűjtés nemes szenvedélyének szentelik.

Véleményem szerint nyugodt szívvel mondhatjuk, hogy ezeken a találkozóinkon – mint a mostani alkalommal is - nyugodt hangulat uralkodik. Itt -ahogy *Schenk Tamás* barátom meg is jegyezte a hazafele vezető úton- nem is került szóba a politika. Itt minden a gyűjtésről, a fegyveres testületekről, a történelemről és a történekről szól. Mert sajnos mindig történik is valami! Hogy itt mire is gondolok? Biztosan sok gyűjtő hallott már **Méhes Zsiga** gyűjtőtársunkról, illetve arról, hogy Ő elköltözött az égi gyűjtők társaságába. A múzeum kinyitását követően *Daka Béla* barátunk egy Zsigát ábrázoló képet és egy mécsest helyezett el az egyik asztalra. Amelyet azonban áthelyeztük Zsiga megszokott helyére *Deli Pali* és én köszém. Hisz éveken keresztül ez volt az Ő helye, és úgy éreztük most is ott kell lennie. A mostani börsén is meglepett bennünk *Fikó Pisti* egy nagyon finom süteménnyel, amely szépen fogyott. Bár István egy kicsit megkésve érkezett, így sokan már nem tudták megkóstolni ismételt ízletes csodáját. De ha megízlelnék, biztosan mondanák, hogy nem csak gyönyörű karjelvényeket gyárt, de egy igazi mestercukrász!! Nagyon köszönjük így utólag is!

Nem tudom, hogy aki ott volt az is úgy ment-e oda, mint én? Hisz azok a barátaim, akik nem tudtak eljönni előálltak a szokásos kívánsággal. Persze, hogy ez nem más, mint egy-egy (vagy több) nekik hiányzó darab, és annak a beszerzéséhez nyújtandó segítségkérés. Így nem is csoda, hogy én is három listát vittem magammal. Amilyen szerencsém volt, a listán szereplő darabokat sikerült is beszereznem. Vagy inkább mondjam azt, hogy a barátaimnak volt mázlijuk?

Persze nekem is szerencsém volt, már előre jelezte egy barátom, hogy az általam keresett jelvényt odahozza nekem a találkozóra, sőt még pár érdekességet is. Mit is mondjak erre? Volt „pár érdekesség” amit meglátva a legszívesebben ujjongva és nevetgélve ugráltam volna körbe az egész kiállítótermet, hisz olyan dolgok kerültek a birtokomba, amiről el sem tudtam képzelni, hogy nekem valaha meglesz. Így hozzám került például a BRFK Központi Gépkocsizó Járőrszolgálati Osztály karjelvényének az a négy változata, amelyből az akkori Budapesti rendőrfőkapitány Gergényi Péter kiválasztotta az elfogadásra kerülő darabot.

Ezen a sorozaton kívül a XI. kerületi tervezetsor is hozzám került, amely még a szitázott változatú kollekció. Persze a keresett jelvény is megérkezett, de hogy még nagyobb legyen a meglepetés a teljes sorozattal lettem gazdagabb. Mivel mi Zoli barátommal közösen kezdtük határőri majd rendőri karrierünk, ennek is lett emléke, amely most már nálam van. Ez egy „Frekvencia” című lap, amely a BM Forradalmi Rendőri Ezred KISZ Bizottság lapja volt. Ebben szerepel a Siklósi majd a rendőrségi eskünk is. Szép emlékeket idézett fel, hisz már 33 éves dolgokra kell ez által visszagondolni.

Sokan vannak rajtam kívül olyanok, akiket érdekelnek a rendőrségi modellautók. Ezért tölt el nagy örömmel, amikor tudom, hogy modellautó készítő barátunk *PolszkisVili* szintén ott lesz illetve most is ott volt a találkozón. Vannak olyan magyar modellek, amely festésének én még nem merek nekivágni, de nála a kész minőségi modellt be tudom szerezni. Persze a mostani alkalommal is hazajött velem két Warsawa modell, de ennél is többet ért nekem a beszélgetés Villivel. Hisz a járművekről,

modellekről és a festésről nagyon jókat tudok beszélgetni vele, de szerintem mindenki, aki beszélt vele.

A leírtakból talán már tényleg lejött minden olvasónak, hogy a számomra sikeres volt a mostani találkozó. Ahogy jöttünk haza a kocsiban beszélgettünk. Béla barátunk, aki első alkalommal jött fel velünk elmondta, hogy Ő nagyon jól érezte magát. Több hagyományörzős ismerősével is tudott találkozni és nagyon jókat beszélgetni, bár Ő nem is gyűjtő. De remélem a sikerességet mindenki elmondhatja magáról, hisz sok érdeklődő volt és sok-sok csere jött össze a helyszínen. Így remélhetőleg a következőre is eljönnek a szokott magon kívül az új ismerőseink is. Mindenesetre a mostani alkalommal szeretném megköszönni minden gyűjtőknek és érdeklődőknek, hogy erre a szombat délelőttre minket és rendezvényünket választotta.

Írta: Furman Attila